

A Diósd Református Gyülekezetben elhangzott, advent harmadik vasárnapi, december 13-i istentisztelet írott változata

Igeszakasz: Zsoltárok könyve 33. rész

1.Örvendezzetek ti igazak, az Úrban; a hívekhez illik a dicséret.2.Dicsérjétek az Urat cziterával; tízhúrú hárfával zengjete néki.3.Énekeljete néki új éneket, lantoljatok lelkesen, harsogón.4.Mert az Úr szava igaz, és minden cselekedete hűséges.5.Szereti az igazságot és törvényt; az Úr kegyelmével telve a föld.6.Az Úr szavára lettek az egek, és szájának leheletére minden seregek.7.Összegyűjti a tenger vizeit, mintegy tömlőbe; tárházakba rakja a hullámokat.8.Féljen az Úrtól mind az egész föld, rettegjen tőle minden földi lakó.9.Mert ő szólt és meglett, ő parancsolt és előállott.10.Az Úr elforgatja a nemzetek tanácsát, meghíúsítja a népek gondolatait.11.Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről-nemzedékre.12.Boldog nép az, a melynek Istene az Úr, az a nép, a melyet örökségül választott magának.13.Az égből letekint az Úr, látja az emberek minden fiát.14.Székhelyéről lenéz a föld minden lakosára.15.Ő alkotta mindnyájok szívét, és jól tudja minden tettöket.16.Nem szabadul meg a király nagy sereggel; a hős sem menekül meg nagy erejével;17.Megcsal a ló a szabadításban, nagy erejével sem ment meg.18.Ámde az Úr szemmel tartja az őt félőket, az ő kegyelmében bízókat,19.Hogy kimentse lelköket a halálból, és az éhségben is eltartsa őket.20.Lelkünk az Urat várja, segítségünk és paizsunk ő.21.Csak ő benne vigad a mi szívünk, csak az ő szent nevében bízunk!22.Legyen, Uram, a te kegyelmed rajtunk, a miképen bízunk te benned.

Igehirdetés

Nagyon szeretem a Zsoltárok könyvét!

Dicsőítés, imádság, vallomás, párbeszéd Istennel külső-belső harcokról, örömről egyaránt. Életszerű, örökérvényű. Sok esetben volt imádságom, amikor saját szavaimat erőtlennek éreztem. Öröm vasárnapján, - mert az van ma – méltó ez a zsoltár Urunk magasztalására, előtte való megállásra.

A zsoltáros Isten dicsőítésére buzdítja népét; hangos, örömteli éneklésre.

Valamelyik nap jutott eszembe, hogy milyen régen énekeltem - egyedül vagy akár a gyülekezetben. Hiányzik. Bepókhálósodott a hangom.

A mostani énekmentes időszakunkban, talán már nem is gondolunk rá, de most szól hozzánk is a buzdítás: énekelj új éneket!

Van, aki talán azt mondja, jó ez így, ahogy van, hallgassuk inkább azt az éneket! Vagy: úgysem vagyok valami jó énekes, inkább szavalnék, higgýetek el, a port jobban bírjátok, mint az én éneklésem....

Itt viszont nem újonnan szerzett énekről van szó, amit épp frissen komponált valaki, nem szem előtt összefolyó kottáról, ismeretlen szövegről, nem képzett vagy éppen erőtlen énekhangról. A szíved énekéről van szó. Arról, amit csak te tudsz elénekelni, azon a hangon, amire éppen most rezonál a

lelked. Ne a régi nótát fújd újra és újra, hanem légy nyitott Isten ajándékára, ami új dallamot fakaszt benned.

Ezzel az énekkel állj most meg Istened előtt, hogy ne pókhálósodjon be a szíved.

I. Örvendezzetek! – Felhívás öröme

Mindig megtorpanunk, amikor Isten Igéje felszólít az örvendezésre, talán ellenérzést is kivált belőlünk: azon talán már túl vagyunk, hogy azt firtassuk, örvendezhet-e a keresztyén ember, de lehet parancsra örülni, vigadni? És most miért is örvendezzünk, amikor bejelentéstől bejelentésig élünk és várjuk, hogy milyen lesz/lehet az ünnepünk? Minek örülünk, amikor veszteség ér bennünket? Hogy tudjunk örülni, amikor a szívünk majd szétszakad a fájdalomtól?

Erőtlen és üres, ha azt halljuk: hát örülj annak, hogy élsz! Van benne hatalmas igazság is – különösen napjainkban – de nem kicsinyítheti le a problémát, amivel éppen küzdünk, ki-ki a maga életterén. Mert az is valós. Mert rátelepszik a mindennapokra, elnehezíti a lelket és kilátástalanná tesz.

Isten Igéje viszont meg tud erősíteni, amikor úgy érzed, kimegy a lábadból az erő, fel tud állítani, amikor összeroskadnál a terheid alatt.

Örülj, vigadj, mert: az Úr Igéje igaz. Mert Ő hűséges, soha nem hagy el, szeretetével tele van az életed, még ha most mélységeket élsz is meg. Mert Ő nem csak megteremtett, hanem szemmel is tart, figyel rád, gondoskodik rólad, ismer téged!

Vigadj, ujjongj, örvendezz, mert ez a nap Isten dicséretének napja! A zsoltár is erre hív: Isten népe, jöjj, és magasztald Uradat új énekkel!

Kell különösebb magyarázat, indok, hogy Istent dicsérjük? A Benne való öröm nem körülményfüggő! Nem azért dicsérem, magasztalom Őt, amit megengedett vagy épp nem engedett meg az életemben, hanem azért, Aki Ő: Uram, Istennem, Atyám...Boldogságom ebből fakad.

II. Boldog nép az, amelynek Istene az Úr! - Boldog vagy?

Erre a kérdésre sok esetben nem tudunk egyértelmű igennel válaszolni. Azt mondjuk: *igen, az vagyok, de...*és se vége, se hossza a felsorolásnak, mi mindennel lenne még teljesebb a boldogságunk. Vagy azt válaszoljuk: *igen, az lennék, ha...*és mondjuk a feltételeinket.

Isten gyermekei elmondhatják magukról, hogy ők boldogok és igen, mindig tudnak örvendezni, vigadni az Úrban, mert a sok megpróbáltatásban, külső-belső szenvedésben is van, mibe kapaszkodniuk: Isten ígéretébe, bátorító szavába.

Mik ezek? Csak néhányat említek: „Veletek vagyok minden napon...” (Mt 28,20) „Ne félj, mert megváltottalak...én, az Úr, vagyok a te Istened,...nincs, aki kezemből kiragadjon...” (Ézs 43) „...örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen!” (Jer 31, 3) vagy számomra épp egy igevers, amely életem vezérfonala lett: „Légy erős és bátor. Ne félj és ne rettegj, mert veled van Istened, az Úr, mindenütt, amerre csak jársz” (Józs 1,9).

Akkor mi van a szomorúsággal? A gyásszal? A veszteségek okozta fájdalommal, szorongással? Mi van a rossz érzésekkel? A sok aggodalommal, amely akaratunk ellenére hatalmasodik el rajtunk? Nem szabad kimutatnunk, mert Isten gyermekéhez a dicséret illik? Vagy én nem vagyok igazán Isten gyermeke?

Nem csak a boldog ember lehet Isten gyermeke, hanem aki az Övé, az lehet valóban boldog.

Szabad kimutatni mindazt, ami fáj, nyomaszt, térdre kényszerít! Ki más előtt mutatnánk ki, ha nem Isten előtt? Kitől várhatnánk bátorítást, biztatást, vigaszt, ha nem Tőle? Jézus is sírt, amikor Lázár meghalt, ő is küzdött a kísértővel és félt a Gecsemáné kertben! De nem szabad a szomorúságunk, gyászunk, aggodalmaink uralma alatt maradnunk! Elsőre talán úgy tűnik, hogy semmi sem sikerül, hogy szinte minden ellenünk fordul, de ilyenkor jusson eszünkbe, hogy olyan Istenünk van, aki még a hajszálainkat is számontartja, szemmel tartja életünk.

A gyülekezetünkben megünnepeztük a megerősítő (spirituális) élmény volt számomra. Nem csak a gyermekem miatt volt meghatározó esemény, hanem mert – vele újra és újra átvéve a hitvallásunkat – úgy érintett meg az Isten ígéreteivel való találkozás, mintha először hallottam volna róla. Ez az új ének azt hiszem. Amikor Isten tettei, szavai az újdonság erejével hatnak ránk, nem azért, mert nem ismertük eddig, hanem mert annyi minden ráakódott, hogy muszáj letisztogatni, lefűjni róla a port.

Mit használ nekünk Isten teremtet munkájának és gondviselésének ismerete? Türelmessé tesz a bajban, hálássá a jó dolgok miatt, bizakodóvá a jövővel kapcsolatban.

„Tudjuk, hogy senki és semmi nem szakíthat el minket az ő szeretetétől,⁴ mert minden teremtmény annyira a kezében van, hogy akarata nélkül semmit sem tehet, sőt meg sem mozdulhat.” (HK 28)

Lehet a nyomorúságok közepette is örülni? Igen, mert hiszünk gondviselő szeretetében. Mert Benne van örömünk, azaz, túl tudunk látni azokon a dolgokon, körülményeken, amik körül vesznek és leterhelnek minket. Komolyan vesszük, amit látunk (nem tagadjuk, ha baj van), de komolyan vesszük azt is, amit – ugyan szemmel nem látunk, de – Isten megígért.

Mert kimondani: boldog vagyok, mert az Úr ígéje igaz, Ő hűségesen cselekszik, szeretetével tele van a föld, Ő teremtet és szemmel tart, gondoskodik rólam, terve örökké megmarad, Istenem az Úr, ismer engem.

III. *Lelkünk az Urat várja! - Várni jó!*

Advent – a várakozás ideje. Ezt már lefordítani, magyarázni sem kell, tudjuk, mit jelent, évről évre élünk ebben.

Idén más adventünk van, mint előző évben és talán a várakozásaink is más jellegűek.

Mit/kit várunk? A járvány végét? Valakit, aki végre megoldást talál erre a jelenlegi helyzetre, hogy legalább ott és úgy folytatódjon minden, ahol és ahogy abbahagytuk? A világvégét várjuk? A karácsonyi hangulatot, a szenteste ragyogását, hogy legyen végre egy kis meghitt csillogás az egyre szürkülő napjainkban? S az ünneppel mit várunk? Enyhítő rendelkezéseket, amelyek megengedik a találkozást rég nem látott szeretteinkkel?...

Lelkünk az Urat várja. Ő maga az ünnep. Vele teljesebben be a várakozásunk.

A várakozás érzelmi stációi ugyanolyanok, az eredmény mégis lehet más. Várhatunk valamit türelmetlenül olyannyira, hogy egyre inkább eluralkodik rajtunk az idegesség, nyugtalanság, mely végül keserűséggé mérgesedik: nem jön el! Mire várok még?! És várakozhatok a kisgyermek türelmetlenségével, teli izgatottsággal és azzal a bizonyossággal, mely végül örömmé teljesebben eljön, tudom! Már alig várom!

Akit mi várunk, eljön! Nem késik, jól időzít.

És tudjuk, kit várunk! „Minden háborúságom és üldöztetésem közepette fölemelt fővel várom a mennyből azt a bírót, aki azelőtt értem Isten ítélőszéke előtt állt, és rólam minden kárhoztatást elvett” (HK 52).

Azt várjuk, aki annyira szeretett minket, hogy képes volt meghalni értünk.

Jöhet próba, kísértés, betegség, veszteség, Ő nem hagy magunkra!

Egy családot válság sújtott. Mindenük veszni látszott, napok óta másról sem volt szó, csak arról, min lehetne spórolni. „Vacsora közben nyomasztó csend volt az asztalnál. Senkinek sem volt kedve beszélni.

Mama hirtelen összezsugorította a kezét:

- Talpra mindenki és gyertek velem!

Zavartan követték a ház előtti apró kertbe.

- És most nézzetek fel az égre! – vezényelte a mama.

Mindnyáján felnéztek.

Az ég bársonyfekete kupolája szikrázó csillagok diadalíve volt. Szinte beleszédültek a látványba, úgy érezték, a ragyogás magával ragadja őket egy végtelen örvénybe. Egészen kicsinyeknek érezték magukat. Szorosan átölelték egymást.

A hihetetlen látvány egészen lenyűgözte őket és lelket öntött beléjük: az egész olyan hatalmas, határtalan és időtlen volt. A szívük kinyílt és új bátorsággal telt meg. Olyan volt, akár egy óriási reklámplakát a reményről.

- A csillagok éjjel látszanak – mondta egyszerűen mama.” (B. Ferrero)

A csillagokat éjjel látod, így lehet örömed a legnagyobb sötétségben is. Isten mindig megajándékoz valamivel, ami láttatni engedi irántad érzett szeretetét!

Végezetül pedig legyen ez közös fohászuk a zsoltárossal:

„Legyen Uram a Te kegyelmed rajtunk, amiképpen bízunk benned!” (Károli)

Ne várj többet, mint amennyire bízol Benne és amennyit Rá bízol az életed dolgaiból! Ha nem nyitod ki az ajtód, ablakod, szíved, hogy áradhatna be rajta fénye, áldása?

Isten nagyon szeretné,- Jézus pedig meg is halt azért! – hogy boldog lehess!

Bízz benne!

Ámen

Imádkozzunk!

Istenem, én annyira szeretlek Téged! Ha vissza emlékezem, hogyan vezettél egész életemen át a mai napig, hogyan engedted meg tapasztalnom vezetésed, bölcsességed, irgalmasságod, nincsenek szavaim, csak végtelen hála a szívemben. Megvallom előtted Uram – amit tudsz rólam, hiszen ismered minden gondolatom, szándékom – hogy újra és újra megtorpanok utamon és nem vagyok elég erős ahhoz, hogy ne engedjem eluralkodni magamon az aggodalmaskodást. Ilyenkor kapkodni kezdek, megoldásokat gyártani, pedig csak le kéne tennem a Te kezébe mindent, ami félelmet, bizonytalanságot ébreszt bennem.

Bocsásd meg, kérlek, hogy erőtlennek bizonyulok a próbák idején! Kérlek, segíts engem abban, hogy soha ne feledkezzem meg ígéreteidről és merjek mindent nyugodni hagyni a Te szent kezedben!

Te tudsz mindenről, ami gyermekeiddel történik: add vigaszod, gyógyító erőd, bátorító jelenlétet nekünk!

Lelkem Téged vár Istenem! A lelkünk Téged vár!

Áldd meg ezt a várakozást bennem, bennünk, hogy Veled legyen örvendezésben teljes az ünnepünk!

Ámen

Hirdetések:

- Az igehirdetés és imádság szolgálatát Szemeti-Tarsoly Eszter végezte köztünk, Isten áldja meg további életét, családját, köztünk való szolgálatát!
- December 20-án, advent negyedik vasárnapján délelőtt „online módon találkozunk”, majd az igehirdetést a szokott módon igyekszünk eljuttatni azoknak, akik élőben nem tudják hallgatni
- Aznap, december 20-án, a délutáni városi gyertyagyújtáson 17h-kor néhány perces igei gondolattal szolgál lelkészünk, amely szintén online kerül megrendezésre a város szervezésében, a Polgármester facebook oldalán.